

Členům a členkám ÚV KSČM

Praha, 17. října 2024

Vážené soudružky, vážení soudruzi,
ráda bych Vás touto cestou informovala, že v souladu s úkolem VV ÚV KSČM bylo založeno politické uskupení STAČILO!, a to zejména z důvodu ochrany politické značky. V tuto chvíli to KSČM k ničemu nezavazuje. Jedná se mimo ochrany značky také o fakt, abychom byli aktivně připraveni dopředu na všechny varianty a nezačali na nich pracovat až ve chvíli, kdy rozhodneme, jakou cestou se pro sněmovní volby vydáme.

Chtěla bych v této souvislosti zdůraznit, že i nadále platí, že o tom, jakým způsobem KSČM přistoupí k volbám do Poslanecké sněmovny ČR v roce 2025, rozhodne jednání Ústředního výboru KSČM 16. listopadu 2024.

S pozdravem

Kateřina Konečná

KSČM odmítá posilování pravomocí represivních složek státu!

Vláda ČR schválila novelu zákona o Vojenské policii, se kterou KSČM zásadně nesouhlasí, neboť ji považuje za další zvyšování militarizace v české společnosti.

Jedním z důvodů návrhu této novely je údajně i zajištění bezpečnosti příslušníků zahraničních armád NATO. Nově má Vojenská policie získat pravomoci, které dosud příslušely pouze Policii ČR. Jde především o možnost vstoupit do obydlí, do jiných prostor nebo na pozemky pod záminkou bezprostředního ohrožení života nebo zdraví nebo při pronásledování pachatele trestného činu, což je snadno zneužitelné. Vojenští policisté budou také moci kontrolovat civilní osoby či jim dokonce zadržet řidičský průkaz. Novela dává Vojenské policii i další pravomoci a zavádí nové zákazy, jako je například nošení vojenských uniforem a jejich součástí, uniforem Vězeňské stráže či Policie ČR civilními osobami či focením chráněných objektů.

KSČM považuje tuto novelu za další zásah do soukromí občanů ČR a snadno zneužitelnou proti skupinám občanů nepohodlných současné vládě. Jde jen o další zvyšování pravomocí represivních složek státu a skrytou militarizaci, kdy si ministerstvo obrany přisvojuje pravomoci patřící výlučně do působnosti ministerstva vnitra.

VV ÚV KSČM – 18. 10. 2024

28. říjen každoročně slavíme jak Den vzniku samostatného Československa. Ale málo se ví, jak vznik Československa probíhal v Brně. Využívám proto práce Josefa Kůty, historika a dlouholetého předsedy MěV KSČM v Brně, abych tyto události v datech našim čtenářům přiblížila.

29. 10. 2018 v 10 hodin se konal obrovský tábor lidu před Zemským domem v Brně na podporu vyhlášení ČSR.

30. 10. 1918 byla vydána výzva Zemského výboru Dělnické tělovýchovné jednotě moravsko-slezské v Brně, aby spolu se sokolstvem a hasiči převzali péči o pořádek, zachování klidu a občanských práv.

31. 10. 1918 se v Brně ustanovila Zemská moravská socialistická rada. Ta svolala na 4.11. odpoledne „hromadný projev“ dělnictva.

4. 11. 1918 se konala 50tisícová manifestace dělnictva (tábor lidu) v Brně před Besedním domem na podporu ČSR, sociální spravedlnosti a všeobecné demokracie. Současně se v Besedním domě konala schůze Zemské moravské socialistické rady.

6. 11. 1918 převzala Prozatímní správa města Brna radnici z německých rukou. Socialistická rada do Prozatímní správy vyslala třetinu zástupců. Převzetí radnice bylo doprovázeno shromážděním lidu před radnicí a na Velkém náměstí.

Do 20. 11. 2018 byly provedeny dělnické soudy v brněnských továrnách nad pracovníky, kteří za války tyranizovali dělnictvo.

21. 11. 1918 se konala v Brně společná schůze Zemské rady socialistické s důvěrníky všech brněnských továren. Jednala o špatné situaci v zásobování potravinami. Byl požadován zvláště dostatek brambor. V případě, že se situace nevyřeší, bude svoláno dělnictvo k veřejnému projevu.

1. 12. 1918 proběhla řada veřejných schůzí v Brně s programem „Československá republika a práva lidu.“ V Komárově U Šlestnerů, v Husovicích v Lidovém domě, v Juliánově U Lokosů. Následující den v Žabovřeskách u Slatých.

2. 12. 1918 Na základě ujednání organizace Svazu českých textiláků a organizace textilních průmyslníků vstoupila platnost 8 hodinová pracovní doba, týdně maximálně 48 hodin.

Podle usnesení Zemské socialistické rady a důvěrnického sboru tří socialistických stran byla zavedena 8 hodinová pracovní doba pro všechny závody bez krácení výdělku.

8. 12. 1918 Na základě usnesení ministerské rady ČSR ze 7. 12. byla ukončena činnost Národního výboru v Brně.

15. 12. 1918 se konalo v Besedním domě v Brně manifestační vystoupení pracujících žen a dívek. Byla zde přijata rezoluce na podporu ČSR a k její přeměně v republiku socialistickou. Byla předložena řada sociálních požadavků.

18. 12. 1918 v poledních hodinách se uskutečnily na Křenové, Dornychu a v Trnité ulici bouřlivé protiněmecké demonstrace brněnského lidu proti stálému používání německých nápisů a tabulí na obchodech.

21. a 22. 12. 1918 se konaly veřejné schůze svolané socialistickými stranami k otázce „Úkoly pracujícího lidu v Československé republice“ v Bosonohách U Brücknerů, v Komíně U Doležalů, v Kohoutovicích U Gebauerů, v Lískovci U Vršků, v Tuřanech U Kuderů, v Juliánově v Dělnickém domě a v Brně U 3 kohoutů.

Alespoň přehled prvních dnů po vyhlášení samostatnosti Československé republiky v Brně ukazuje, že stejně jako v jiných částech Čech a Moravy pracující vyhlášení samostatnosti ČSR vítali. Zároveň si přáli republiku socialistickou. Ohlas Velké říjnové socialistické revoluce 1917 v Rusku, který si připomínáme 7. listopadu, pozvedl sebevědomí proletariátu, který odhodlaně vystoupil se svými požadavky. Jak to dopadlo, víme. Boj o charakter republiky skončil porážkou socialistického hnutí a nastolení kapitalistického systému.

A.Š.

Vzpomínkovým aktem u sochy Tomáše Garrigua Masaryka na Komenského náměstí v Brně si připomenuli v pondělí 106. výročí vzniku ČSR zástupci vedení Brna, Jihomoravského kraje, Parlamentu ČR, diplomatických konzulátů, vysokých škol. Také představitelé a zástupci státních orgánů, institucí, politických stran další účastníci.

Vyslechli projev náměstka brněnské primátorky Filipa Chvátala, vystoupení Vojenské hudby z Olomouce. Poté si připomenuli několik myšlenek TGM a položili věnce či kytice k podstavci jeho sochy. Filip uvedl, že spolupráce s TGM a E. Beneše dala základy naší státní samostatnosti, svobody a demokracie. Uskutečnili svoji vizi a dali do nového

společného státu především Čechy, Moravany, Slezany, Slováky a Podkarpatské Rusíny, kteří se snažili o svoji emancipaci.

»Hlásíme se k mravní a politické tradici první ČSR. Masaryk i Beneš orientovali českou politiku světově s přesvědčením, že kulturně patříme k evropskému západu. Podtrhl myšlenku, že státy se udržují těmi ideály, kterými se zrodily. »Od roku 1918 přišlo na svět již pět nových lidských generací. Zvláště té nejmladší je nutné svátek 28. října neustále vysvětlovat a připomínat jako důležitý mezník ve více než tisícileté historie naší země, který změnil život lidí na tomto území«, uzavřel náměstek brněnské primátorky Chvátal.

Kytice květů položili k soše TGM také komunisté v čele s předsedou Jihomoravského KV KSČM a brněnským městským předsedou KSČM Martinem Říhou, rovněž představitelé a zástupci Výboru národní kultury, Klubu českého pohraničí, Levicového klubu žen Dobromysl, Společnosti Ludvíka Svobody, vojenských veteránů a dalších vlasteneckých spolků.

(vž), FOTO - Václav ŽALUD

Kdo nezná svoji minulost, neporozumí přítomnosti!

Pietní akt ke 106. výročí založení ČSR pořádal v pondělí u sochy prezidenta republiky - budovatele Eduarda Beneše před právnickou fakultou MU brněnský pobočný spolek Výboru národní kultury. Účastníci vzpomínali na TGM, E. Beneše a Milana Rastislava Štefánika, bez jejichž společného úsilí by nevzniklo naše Československo, následně ČR a SR.

Předsedkyně pobočného spolku VNK Marie Veselá v projevu uvedla, že některým lidem není po vůli, že podle výsledků dohod Spojenců na Jaltě a v

Postupimi vydal E. Beneš po válce dekrety prezidenta republiky o odsunu provinivších se Němců z ČSR do Německa nebo Rakouska. Němci vybraní k odsunu procházeli třemi komisemi.

Objevil se i divoký odsun, který nastal proto, že lidé už neunesli v Brně a jinde masakry, které dělali Němci na Česích na konci 2. světové války. Někteří byli fanatičtí až do konce. Vždyť po napadení Československa Hitler vyznamenal 1 162 000 sudetských Němců za rozbití ČSR. Veselá připomenula varovná slova E. Beneše:

»Němci opět přijdou a budou se obhajovat a mluvit o svém utrpení jakoby to nebyli oni, kteří vyvolali 2. světovou válku. Mají na svědomí miliony mrtvých lidí a obrovské válečné škody. O reparacích vůči Československu se raději nemluví.«

Odsoudila též, že prostor dnes dostávají díla, která postrádají historickou a politickou souvislost a především objektivnost. Obsahují dokonce naprosté nepravdy. Naším trvalým úkolem je připomínat

hlavně mladé generaci naši historii. Zejména proto, že **kdo nezná svoji historii, neporozumí přítomnosti a také nemůže budovat mírovou budoucnost!** (vž) FOTO - Václav ŽALUD

Malé zamyšlení Aleše Růčky v souvislosti s výročím VŘSR

Každý rok si na počátku listopadu pokrokoví lidé celého světa připomínají významné výročí – vypuknutí Velké říjnové socialistické revoluce v carském Rusku 7. listopadu v roce 1917. Je jedno, že jsou i jiní lidé a jejich sluhové, kteří toto výročí nevzpomínají, či je znevažují. V každém případě tehdy proběhlo deset dnů, které trásly světem, jak ve svém stejnojmenném impozantním reportážním románu popsal americký novinář a básník John Read.

Já se při svém letošním připomenutí tohoto výročí záměrně vyhýbám úvahám o tom, jak to tehdy bylo, vlastnímu průběhu a hodnocení, co tato revoluce znamenala pro další rozvoj společnosti nejenom v tehdejší Rusku. O tom existuje nepřeberné množství monografií i sborníků dokumentů, úvah a dalších textů od stovek autorů z celého světa.

Chci se zamyslet nad odkazem této revoluce pro naši současnost. V první řadě vycházím z faktu, že šlo o skutečnou revoluci, ne o převrat, jak tomu bylo v roce 1989 u nás (byť jej někteří stále nazývají revolucí). O tom, že šlo o skutečnou revoluci svědčí, mimo jiné, přijetí prvních dvou dekretů z 8. listopadu – o míru a o půdě! Jaký je však tedy přínos (a odkaz) VŘSR pro naši současnost?

Nepokládám se ani za historika, ani za politologa, nikdy jsem neměl žádné vědecké či badatelské ambice. S následujícími tvrzeními tedy mnoho z čtenářů jistě nemusí zcela souhlasit, jiná jim mohou chybět. Jak to tedy vidím? **Především VŘSR ukázala, že změna systému je možná a života schopná.** Na tom nic nemění fakt, že tato změna není navždy. Ostatně to odpovídá dějinám, jak je známe. I proto zde nemám v úmyslu rozebírat příčiny pádu socialistického tábora. Jednak to nedokážu tak, jak by si to toto téma zasloužilo, jednak je to mimo dnešní téma. Mohu jen konstatovat, že vládnoucí elita, nejen v SSSR, v 80. letech minulého století fakticky rezignovala na ekonomické soupeření se Západem. Proto jen stručnou poznámku k říjnu 1917: VŘSR byla **počátkem** dlouhého procesu. Není totiž možné

ztotožňovat revoluční povstání se skutečnou revolucí. Toto povstání v roce 1917 dobově sloužilo k urychlení procesu koncentrace kapitálu a likvidaci parazitních feudálních vrstev.

Pro úspěch tehdejších listopadových dnů bylo nezbytné mít vedoucí sílu – organizaci. A samozřejmě spojence. V neposlední řadě pak musely existovat vhodné vnitřní i mezinárodní podmínky. Uvědomme si, že převrat v listopadu 1989 u nás také umožnily mezinárodní i vnitřní podmínky (na jejichž vytvoření se žel svým způsobem podílela i KSČ).

To vše je třeba brát v úvahu, pokud chceme odpovědět na otázku, jaký je odkaz VŘSR pro současnost. Je třeba si upřímně říci, zda něco takového dnes existuje v naší společnosti. Pokud se týká vedoucí síly, nelze nevzít v úvahu, že levice v celé Evropě prochází určitou krizí (útlumem). Faktem je, že *porážka komunistických režimů východní Evropy v 90. letech a prosazení liberálních a konzervativních strategií nelze automaticky považovat za jejich vítězství, neboť k vítězství je nutné být schopni svět stabilizovat, a to se nedaří. "Oslavované vítězství" nesocialistických ideologií se může proto stát i jejich Pyrrhovým vítězstvím. Zároveň porážka radikální levice v podobě komunistických režimů jednoznačně znamená, že vstupujeme do nové epochy. Jestliže použijeme analogii z minulosti, pak zřejmě "žijeme na rozhraní dvou období", tvořeném přechodem od imperialismu ke globálnímu systému. Radikální levice dnes nemá zformovanou koncepci, která by přesáhla horizont každodennosti. Boj za*

každodenní potřeby neprivilegovaných vrstev je sice důležité pro obnovení důvěry, nicméně neřeší problém alternativy liberálním a konzervativním modelům, jejichž obsahem je destrukce systému v zájmu udržení pozice privilegovaných vrstev a ne rozvoj systému. (Zdroj: <https://radimvalencik.pise.cz/11878-vize-jakou-potrebujeme-1046.html>)

Jak je tomu u nás? K 26. 10. 2024 bylo v ČR registrováno celkem 74 aktivních politických stran a 139 politických hnutí. Jistě, mnohé z nich pracují jen v některých obcích, městech či městských částech. Těch s celostátní působností je samozřejmě mnohem méně, ještě méně je těch, které „hrají“ nějakou roli. Komunistické strany jsou tu hned dvě, těch, které se hlásí k levici lze spočítat na prstech (a to ještě neznamená, že dělají levicovou politiku). Problém tady je, že se nedaří shodnout na společném postupu, a to ani při odporu k současné vládě. Stále i pro některé strany a hnutí levicového zaměření platí mantra spolupracovat s kýmkoliv, jen ne s komunisty! A odbory? Ty jsou zcela mimo. Zůstává tak nevyužitá možnost získávání spojenců v boji proti skutečnému protivníkovi! Zůstává nevyužitá možnost získávat voliče pro silnější levicové zastoupení v zastupitelstvech i parlamentu! To nevytváří vhodné podmínky pro jednotné uplatňování levicové politiky ve společnosti.

Zkušenosti ukazují oprávněnost toho, že se KSČM bude zabývat opravou minimálního programu, což chystá na květen příštího roku v návaznosti na členské schůze a konference. Dále bude třeba, aby KSČM jasně vyjádřila svůj poměr ke státu. Tyto dokumenty by měly být zpracovány tak, aby zaujaly nejen komunisty, ale (a to především) všechny levicově smýšlející obyvatele naší země. Nestačí pouze vyzývat ke svržení vlády, je třeba vysvětlovat, že vláda nemůže být svržena bez předběžných změn ve

složení a myšlení v parlamentu a zastupitelstvech. Jen tak bude možné prosazovat politiku, která povede naši zemi v zájmu jejich obyvatel.

Postupně tak lze vytvářet podmínky pro uskutečnění nové revoluce. Revoluce, která samozřejmě přijde, bude však úplně jiná, než ta v roce 1917.

P.S.

Snad by nebylo od věci, kdyby si alespoň část mladé generace (a i té střední) uvědomila, o co vše přišla svržením socialistického řádu v naší republice – namátkou: nenávratné půjčky včetně možnosti získání podnikového, státního nebo družstevního bytu v poměrně krátké době, sociální a zdravotní pojištění vedoucí k zajištění bezplatné zdravotní péče a jistotu odchodu do starobního důchodu v 60 letech, a dalo by se pokračovat.

Je úkolem levice i toto vysvětlovat. Ten systém přes své nedokonalosti a nedostatky zajistil, že nabyli nezaměstnaní, bezdomovci a chudí přežívající na hranici bída.

Člověk pátrá po pravdě, ale může se stát, že jde instinktivně za méně obvyklými pravdami.

G. K. CHESTERSTON

Člověk nežije na zemi proto, aby nabyl bohatství, ale proto, aby našel štěstí

STENDHAL

Ohlédnutí za říjnovým diskuzním čtvrtkem

Pro říjnový diskuzní čtvrtek bylo zvoleno téma nanejvýš aktuální, a sice **Levicová žurnalistika a její význam**. Diskutovat s pětaticeti účastníky besedy přijela redaktorka dnes již jediného celostátně vydávaného levicového titulu, týdeníku Naše pravda, soudružka **Monika Hoření**.

Ve svém úvodu se jednak představila, protože jméno Hoření není veřejnosti neznámé. Ing. Monika Hoření totiž v redakci Naší pravdy pokračuje v předchozím díle svého otce doktora Zdeňka Hořeního, mimo jiné poslance, novináře, šéfredaktora Rudého práva a člena redakce Haló novin. Je důvodem k radosti, že v tomto případě platí úsloví: nepadá jablko daleko od stromu.) Poté na úvod rámcově seznámila s peripetemi vydávání tištěných levicových novin v době elektronizovaných médií, sociálních sítí a blogů. Poznámám - především v této souvislosti jsou to pochopitelné ekonomické důvody, kvůli kterým Naše pravda nemůže v krátkém horizontu přistoupit k vydávání plnohodnotné paralelní elektronické verze, což padlo jako otázka. Nicméně se tato otázka jistě stala podnětem pro redakci NP k úvaze nad aktualizací formy současné své elektronické stránky. Mým názorem je, že to není ani tak otázkou práce samotné (nevelké) redakce, jako spíše prostor pro bezprostřední zapojení tzv. odborného zázemí KSČM do veřejného levicového života prostřednictvím vlastního nástroje?

V rámci více než dvouhodinové otevřené diskuze zazněla řada otázek, z nichž se z mnohých stalo téměř samostatné téma a náměty pro pozdější zpracování v podobě článků, širších prací a dalších diskuzí. Zřejmě nejzásadnějším takovým tématem se stalo vůbec vyjasnění až očištění pojmu levice. V rámci KSČM se tímto problémem zabýváme dlouhodobě (v Brně například na půdě Brněnských odborných seminářů; v roce 2021 k tomu byl vydán i sborník), protože čelíme usilovnému snažení našich třídních protivníků o záměr (a bohužel zatím úspěšný), kterým je vyvolat v populaci obecnou paradigmatickou averzi vůči čemukoli levicovému obecně. Cílem je rozmělnění a zastření vnímání podstaty příčiny všech současných velkých civilizačních problémů, ústících buď do faktického otroctví nebo/a do válek. Touto příčinou je sám současný

„kapitalismus“, který se již pod tlakem docházejícího času a zdrojů ani nepokouší skrývat fašistickou formu současného finančně-oligarchického vládnutí. Jedním z jeho nástrojů je diskretizace všeho, co by mohlo alespoň přispět k masovému pochopení, že svět fašizovaného kapitalismu má alternativu – Socialismus! Který má však se současným pseudolevicovým progresivismem (včetně woke a „zelené“ ideologie, LGBTQXYZ, tzv. neo-

marxismu (rozuměj antimarxismu) apod.) pramálo společného. Právě proto je s těmito aktivitami cíleně spojován a vede to až ke tragikomickým situacím, kdy jsou například hospodářská a imigrační krize Evropy označovány za výsledek „socialistického experimentu“ EU (jejíž vedení je nezpochybnitelně těžce pravicové) a za levičáky jsou označováni dokonce i kandidáti amerických prezidentských voleb! (Jak říkají věřící: Pane Bože, do čeho jsi to duši dal?)

Diskuzní čtvrtek proto celkem pochopitelně vyústil v očekávání účastníků, mezi kterými byli kromě členů KSČM také zástupci několika brněnských vlasteneckých (a z mého pohledu intuitivně levicových) organizací a skupin, že Naše pravda bude i nadále publikačně otevřená celému levicovému spektru a že bude své stránky věnovat právě i diskutovanému zásadnímu tématu. K tomu přejeme celé redakci mnoho sil a vytrvalosti! Za Diskuzní čtvrtek Ing. Monice Hoření děkujeme.

Václav FIŠER, Foto: Tibor DÁVID

Karel Sýs Až procitne bezdomovec

Mrzne a v našich panelových zdech
zhmotnila se humanita v rohožce
Za výtahem na ní chrápe bezprizorný králíček
degradovaný kmán Armády spásy
sirotek z nebeského otce

a pozemské asistentky
Neseje aniž žne
na daních přízná leda prd a vzdech
a Jakešův prst
Štrougalovy hrady
A zakřiknuté králíkárně při životě jej drží

Mládež, šikana a politické souvislosti

V minulém čísle ECHA vyšel můj článek „Chování mládeže je odrazem společnosti.“ Dalším potvrzením je příběh ukrajinského chlapce, který jsem vyslechla. Ve škole byl šikanován. Matka ho nechala přeložit na jinou školu. Přišel domů dotlučený. Ačkoliv neznám zatím všechny souvislosti, ale když jsem příběh vyslechla, zhrozila jsem se. Tato situace není v současné době ojedinělá. Šikana mezi dětmi narůstá. Že se však stávají předmětem šikany i děti mluvící rusky nebo ukrajinsky, je o to víc alarmující. Kdo zasel do hlav našich nejmladších pocit, že je možné ubližovat těmto dětem? A pokud by se příběh dostal do našich médií, jsem přesvědčena, že naše mediální scéna bude řečnit něco o tom, že naši lidé jsou protiukrajínští, proputinovští a podobně. Místo toho, aby se někdo zamyslel, co se vůbec v naší zemi děje, proč tomu tak je. Pokusím se tedy vyjádřit svůj názor.

Před vojenským vpádem Ruska na Ukrajinu pracovalo u nás na 136 tisíc Ukrajinců. Přišli za prací, protože po rozpadu SSSR v r. 1991 se Ukrajina propadla do chudoby.

Oskar Krejčí ve své knize Geopolitika Ruska uvádí propad z 2% na konci Sovětského svazu na 65%. Došlo k rozkrádání a obohacování některých lidí na jedné straně, zchudnutí obyvatelstva na straně druhé. V té době emigrovalo z Ukrajiny na 6 milionů lidí. Asi 3 miliony do Ruska, 2 miliony do Polska a zbytek po Evropě.

Nástup kapitalismu na Ukrajině s sebou nesl i vznik různých mafií, které působily i u nás. Převážně vykořisťovali Ukrajince, kteří přišli za prací, ale mnozí mafíáni se napojili i na naše kriminální prostředí. Většina Ukrajinců však byla vděčná za možnost u nás pracovat. I mnozí lékaři a inženýři pracovali na stavbách, v lese, na silnicích. Mnoho z nás se s nimi setkalo. Pracovali velmi spolehlivě. Naši občané s nimi vycházeli dobře. K žádným protiukrajinským projevům nedocházelo.

Situace se změnila po únoru 2022, kdy Rusko vpadlo na Ukrajinu a vyhlásilo denacifikaci a podporu Doněcké a Luhanské oblasti na východě Ukrajiny, které se postavily

nedemokratickému převratu v r. 2014 a obě oblasti žádaly autonomii.

Pravicová vláda Petra Porošenka, podporovaná USA, se rozhodla potlačit odpor proti svojí vládě na východě Ukrajiny silou. Využila k tomu ozbrojených oddílů a bojůvek, které vyznávaly nacistickou ideologii. Tyto ozbrojené oddíly, z nichž nejznámější je AZOV, byly novou vládou zařazeny do pravidelné ukrajinské armády a použity k ostřelování východní Ukrajiny.

Především západní část Ukrajiny se dostávala čím dál víc pod vliv nacistické ideologie. 8 let trvající občanská válka proti spoluobčanům na východě země, za podpory mnoha západních Ukrajinců, bez reakce západních mocností, si vyžádala život 14ti tisíc lidí. Mezi nimi samozřejmě zahynuly i děti. Těm na východě Ukrajiny postavili pomník „Alej andělů.“

Vím, že by si situace na Ukrajině vyžadovala hlubší rozbor, ale ten není předmětem tohoto článku. Po začátku války mezi Ruskem a Ukrajinou k nám přicházelí Ukrajinci utíkající před válkou. Ze strany naší vlády se jim dostalo obrovské podpory. A občané projevili obrovskou solidaritu. V průběhu času si však naši lidé začali uvědomovat, že není všechno tak, jak se v první

fázi války jevílo a jakou jednostrannou propagandou jsou krmení. Začali si všimnout, kdo k nám a proč přišel. Všimli si aut a projevů některých příchozích. Mnozí se nechovali zrovna tak, jak by si lidé představovali ty, kteří utíkají před válkou. Někteří Ukrajinci organizovali Bandera party a propagují zde podporu nacismu. Nedávno zde byli i náboráři z AZOVU, protože ukrajinská armáda ztrácí mnoho bojovníků a potřebují posily. Naše vláda patří mezi ty, které toto podporují. Jinde v Evropě jim tato náborová jízda nebyla dovolena.

Mnozí Ukrajinci sem však přišli, aby se vyhnuli nasazení do války, protože za režim vládnoucí na Ukrajině bojovat nechtějí. Žijí mezi námi, chtějí se zapojit do práce, zůstat zde žít. Bojí se projevit svoje názory v zemi, kde vláda se za ukrajinský režim jednoznačně postavila a masově sdělovací prostředky agresivně označují každého, kdo nesouhlasí s vládou, kdo má jiný názor na válku, za proputinovské dezoláty, apod. A tak mnoho z nich si svoje názory nechává pro sebe.

Naše společnost je z vývoje války a nebezpečí eskalace do války světové frustrovaná. Jednostrannost a nevyváženost naší zahraniční politiky, která nechce připustit všechny souvislosti vedoucí k válce na Ukrajině si každý občan přebírá podle svých znalostí. I přes neustálé masírování našich občanů jednostrannou propagandou se k lidem dostávají

i informace o tom, co se dělo na Ukrajině před r. 2022. A podpora Ukrajiny a Ukrajinců ze strany naší vlády se našim lidem přestává líbit. A co víc, začíná se promítat u některých našich občanů do nepřátelství k Ukrajincům, žijícím u nás.

A tady si musíme klást otázku. Můžeme považovat každého Ukrajince za vyznavače vlády Zelenského? Stejně jako jsme my Češi různorodí, jsou stejně tak i Ukrajinci. Nelze měřit všem Ukrajincům u nás žijícím stejným metrem. Je potřeba rozlišovat kdo je kdo. A děti už vůbec nemohou za to, kde a komu se narodily.

A kdo je vinen? Velkou vinu mají politici, kteří šíří nenávist vůči všemu ruskému a podporují vše ukrajinské. Naše zahraniční politika nevidí a nechce vidět vše to, co se na Ukrajině odehrálo. Už vůbec ne, že jde o zástupnou válku mezi USA a Ruskem, kde ze strany USA byl podporou nárůstu nacistických tendencí na Ukrajině učiněn pokus o rozšíření své sféry vlivu, které si Rusko prostě v obavách o svoji bezpečnost nenechalo líbit.

A tak se i naše děti stávají obětí politiky, kterou nechápou a chovají se podle toho, co slyší doma, nebo ve veřejném prostoru. Kritika politiky jakéhokoli státu nesmí přerůstat v nenávist vůči celému národu. A už vůbec ne vůči dětem! **PaedDr. Anna ŠTOFANOVÁ**

Sjezd lidovců - jedna velká faleš ! Jestli se přesvědčovali o tom, že politiku vlastně dělají dobře, jen ji špatně vysvětlují, tak je vidět, že nic nepochopili...

Nerozumím tomu, jak může mít nový pan předseda Výboru mít tu drzost mluvit o dostupném bydlení nebo prorodinné politice. Bydlení má ČR kvůli vládě, v níž jsou lidovci zabetonováni, nejdražší v EU. A místo toho, aby našli valorizační mechanismus třeba pro rodičovský příspěvek, tak ministr KDU-ČSL Jurečka navrhl zvyšování platů politiků...a ještě se spolu se SPOLU vymlouval na Ústavní soud 🙄🙄

Dokud bude tato partička z KDU-ČSL dál pokračovat ve vládnutí, tak to určitě pro normální lidi výborný nebude! STAČILO !

ZADAVATEL / ZPRACOVATEL: KSCM
STAČILO! Kateřina Konečná.

Petr Pavel: + 23.500,- | Pekarová, Fiala: + 19.000,-
Jurečka, Rakušan: + 16.300,- | Richterová: + 13.500,-

VS.

příspěvek na péči (1. stupeň): + 0,-
Rodičovský příspěvek: + 0,-
Senioři: + 358,-

STAČILO!

ZADAVATEL / ZPRACOVATEL: KSCM
STAČILO! Kateřina Konečná.

Jediný Američan, který padl na území Brna

Kytice květů a věnce položili v pátek (11. 10.) k pomníku jediného amerického vojáka, který padl za 2. světové války na území Brna v městské části Slatina, zástupci Ministerstva obrany ČR, Senátu PČR, Velvyslanectví USA v ČR a dalších institucí i občané.

Stalo se tak v den 80. výročí smrti jednadvacetiletého ženatého poručíka armádního letectva USA, hloubkového stíhače **William L. Kiggins** z Toleda ve státě Ohio, který tragicky zahynul na bojové misi z Itálie na Moravu v letounu N.AP-518 Mustang. Padl v katastru Slatiny při plnění úkolu narušit německou válečnou výrobu, konkrétně při útoku na vlak s cisternami leteckého benzínu.

Náměstek brněnské primátorky **Filip Chvátal** na pietním aktu u Kigginsova pomníku ve tvaru listu letecké vrtule zdůraznil: *»Abychom se podobné tragedii napříště vyhnuli, je nutné stále si připomínat její okolnosti, vysvětlovat příčiny jejího zla a oslavovat ty, kteří se podíleli na jejím úspěšném konci. Mezi ty nenápadné a méně známé patří por. W. L. Kiggins. S Československem neměl nic společného, přesto bojoval za dobrou věc a chtěl svým dílem přispět obnovení jeho svobody. Tato snaha se mu stala osudná. Podobných, jako byl on, byly tisíce pro nás neznámých hrdinů,*

kteří ztratili v boji fašisty to nejcenější co měli pro lepší budoucnost nás všech.

Jihomoravský krajský zastupitel za koalici Stačilo! **Martin Říha** (KSČM) k tomu poznamenal: *»Ty tisíce neznámých hrdinů neměly národnost nebo státní příslušnost? Pan Chvátal zapomněl zmínit že to byla hrdinná Rudá armáda a spojenci, kteří osvobodili Brno od fašismu!«*

(vž) FOTO - Václav ŽALUD

Nové číslo Lípy

Dalších 136 stránek zajímavého čtení přináší letošní třetí číslo Lípy, čtvrtletníku Výboru národní kultury. Nelze jmenovat všechny autory, samozřejmě nechybějí ti osvědčení – za všechny uvádím: Nickelli, Sak, Poláček, Řezanka, Sýs, Schneider, Novotná, Jírovec, Čejka, Jírovec a řada dalších.

Mne osobně upoutal již úvodní článek Jiřího Jaroše Nickelliho *Náš český jazyk zasluží chránit a není to zapadlé vlastenectví*. Rozhodně stojí za přečtení a zamyšlení. Stejně tak jeho další články *Sudeťáci a pátá kolono, nemistrujte Čechy* a *Jak nám kradou dějiny aneb Sporé možnosti naší obrany* i další jeho články. Totéž platí i o příspěvek Petra Saka *Rozklad rodiny a národa, spontánní vývoj či cílená destrukce. Upozornění platí i pro*

příspěvky Jana Schneidera – Kabaret Koudelka, Oblíbená ruská stopa, Amúzickým šmejdům navzdory, Velká výměna vězňů a jak ji (des)interpetovat a ostatním.

Řada příspěvků pochopitelně reaguje současné dění v naší společnosti i ve světě, ať už se jedná o prezidentské volby v USA, válka na Ukrajině, dění v EU, 80. výročí SNP, 21. srpen 1968, výdaje vlády ČR na zbrojení, či reakce na vyjádření některých politiků - Foltýna či Markéty Pekarové Adamové. Rovněž nelze nezmínit osobní vyjádření s.

Libušky Gottwaldové na své napadení na akci Svícení proti válce (v Echu jsme informovali. Jako vždy je několik stran Lípy věnováno veršům, tentokrát je to Ivan Fontana, Eva Frantinová, JoREK, Jiří Knopp, Jiří Jaroš Nickelli, Jaromír Nohavica, Marek Řezanka, Karel Sýs, Jiří Žáček a Jan Zeman.

Aleš RŮČKA

PROTEST CHCIMÍRŮ POKRAČUJE

Soudruzi a přátelé, protest nezávislé občanské vlastenecké iniciativy nazývané „Svítíme proti válce a Fialově vládě“ za několik dní (9. prosince) dovrší dvouleté kontinuální trvání. Je trochu zklamáním, že tady u nás v Brně jsme s protestem v širokém krajském okolí dosti ojedinelí, bez ohledu na permanentní zviditelňování iniciativy několika známými blogery. Opakovaně patří se poděkovat především blogem Vlkovi, na jehož webu Kosazostra

(<https://vlkovobloguje.wordpress.com/>)

lze

každý týden o iniciativě v Brně i jinde najít informace tzv. z první ruky. Ojedinelou je i účast komunistů na protestu, protože o aktivním zapojení členů KSČM do tohoto kontaktního způsobu protestu proti válce a vládě jinde není slyšet a ani číst. Divné,

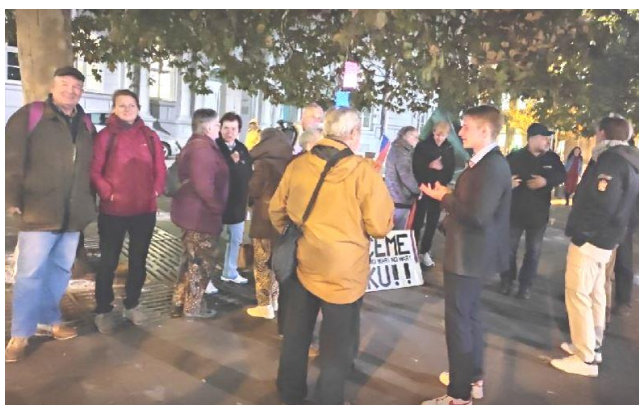
jestliže právě to, co děláme v Brně je bez nadsázky plněním Usnesení XI. sjezdu. Pro připomenutí, usnesením je doporučeno:

- „Jednat se stranami, hnutími a organizacemi s cílem vytvářet jednotné občanské hnutí odporu proti současné vládě“ a

- „Využít veškerých zákonných možností k vyvolání mimořádných voleb do Poslanecké sněmovny PČR, a tím odstoupení současné vlády“,

přičemž také přímo ukládá: „Navázat co nejširší možnou spolupráci levicových organizací a politických stran“. Myslím, že v Brně se nemáme za ty dva roky za co stydět. Na bázi iniciativy a za přímé podpory MěV KSČM nejen o pátcích svítíme a diskutujeme, ale uspořádali

jsme i několik společných diskuzních akcí, vítáme pravidelně více účastníků na našich vlastních akcích a naopak my jsme zváni k akcím jiných subjektů, s jejichž zástupci společně svítíme. Ano, námitky, že je to málo dynamické a má to sotva místní dopad jsou jistě legitimní. Ale ne na místě a ne od těch, kteří sedí doma a „čekají na zázrak“? Sami nevytáhnou „svou kůži“ mezi lidi na ulici jak je rok dlouhý a dokonce ani řádek nenapíší! Tak se ale politická práce fakt nedělá. Ona práce vůbec se ještě nikdy neodvedla sama od sebe.

Nuže, bylo by to ještě na dlouhé odstavce, ale úmyslem byla krátká informace o aktivitě. Dovolte mi tedy shrnutí: V měsíci říjnu pokračovalo protestní svícení s diskuzemi mezi lidmi bez násilností vůči shromáždění. Mým

vlastním závěrem však je, že blízkost a naléhavost hrozby války či spíše válek nám trochu zastírá druhý vůdčí motiv a tím je protest proti vládě premiéra Petra Fialy. Ale právě nyní, v týdnech kolem svátku 28. října, plných farizejsky „vlasteneckých“ projevů nejvyšších vládních a státních představitelů dochází k jednoznačnému posílení důvodu opět upozornit na vlastizrádnou a také reálně proválečnou vládní praxi, znamenající soustavné porušování trestního zákona! Mezi výsledky Fialova vládnutí patří především setrvalé propadání hospodářské hodnoty a naprosto bezprecedentní růst zadlužení (včetně převzetí záruk za dluhy nejmenovaného státu). O naší klesající hodnotě si běžně cvrlikají západní

média. Ty však ale náš (zadarmo) drahý premiér zjevně nečte, protože mezi jeho „památné“ výroky zaznamenané právě dne 28. října patří, že prý „jsme bohatá a bezpečná země“ ... Prosím za prominutí, ale nevíte někdo, o jaké

zemi to Petr Fiala hovořil? Pokud vám to také není jasné, přijďte si o tom promluvit kterýkoli pátek od 19:00 do 20:00 na Náměstí míru před Nejvyšší správní soud.

Václav FIŠER
FOTO: chaldis

Marie Veselá Světlem proti tmě

Když se setmí,
je nutno svítit na cestu,
proto světlušky se slétávají
a lidé se setkávají
sjednoceni v protestu.

proti válce dál
budou mířit
po všech cestách
naše kroky.

Žít v míru chceme
dnes i zítra,
v míru ať plynou
dál dny a roky,
chceme mír,

Než zahoří plamen vatry,
je třeba jiskry,
je třeba plamínku,
který té tmě
dává vale.

Věnováno „Světluškám“ –
uskupení „Svítime za mír, proti
válce a proti fialové tmě“ –
k jejich dvouletému výročí.

Autorka

Posuzovat potřeby, charakter a jednání odtržené od situace by připomínalo studium anatomie ryby bez zřetele na to, že žije ve vodě.

S. GARCZYŃSKI

Příroda kolem mne opsala kruh, který nemohu překročit; sedím v něm a učím se milovat život alespoň pro jiné, když ne pro sebe.

K. ČAPEK

Oprava silnic v kraji s otazníkem

V Otázkách Václava Moravce ministr dopravy na obrazovku ukázal kouzelnou tabulku s přidělenými prostředky na opravu silnic pro jednotlivé kraje. Ty budou tentokrát dle jeho slov rozděleny podle toho, kolik kilometrů kraje spravují. S potěšením jsem zaznamenal, že Jihomoravský kraj obdrží na rok 2025 ze státního rozpočtu 1,3 mld. na tyto opravy. Potud vše dobře.

Vyvstává však otázka, zda a jak jsme na tuto situaci připraveni. Kolik je vypracováno projektů, kolik máme stavebních povolení a jak je nachystána koordinace oprav? To vše nás jako opozici bude zajímat, vzhledem k tomu, že víme, v jakém stavu jsou v našem kraji komunikace 2. a 3. tříd. Je tu ještě jedna otázka, ale ta bude mířit do „vyšších pater“ politiky. Jak

jsme na tom se stavebními úřady a povolováním staveb? Z médií víme, že to zřejmě bude docela velký problém a bude potřeba úprava legislativy. Dokonce bude třeba elektronizaci stavebního řízení znovu vysoutěžít! Věřím, že odpovědi dostaneme co nejdříve.

Jako konstruktivní opozice nabízíme pomocnou ruku k tomu, aby stav silnic v následujícím volebním období byl výrazně zlepšen a lidem (motoristům) se jezdilo pohodlně a hlavně bezpečně! K tomu nás voliči zavázali, protože jedním z hlavních témat volebních kpaní byl právě neutěšený stav silnic v našem kraji. S přáním mnoha šťastných kilometrů bez nehod.

Za Klub zastupitelů Stačilo! v JmK
Martin ŘÍHA

Potvrdili dlouhodobou podporu Grand Prix ČR

Představitelé samospráv a pořadatelů stvrdili memorandum o dlouhodobé podpoře Grand Prix České republiky, tedy české části závodů Mistrovství světa silničních motocyklů. Na startovním roštu závodní dráhy Masarykova závodního okruhu podepsali představitelé města Brna, Jihomoravského kraje, Autoklubu České republiky a Automotodromu Brno memorandum o dlouhodobé spolupráci. Deklarují v něm svou vůli podpořit konání Grand Prix České republiky v příštích pěti letech.

Karel Hubáček, předseda představenstva společnosti Automotodrom Brno uvedl: *»Příští rok oslavíme 60. výročí prvního závodu Mistrovství světa silničních motocyklů na Masarykově okruhu. Dnešní podpis memoranda vnímám jako další významný milník této dlouhé tradice. Velmi oceňujeme společné úsilí všech zúčastněných stran zajistit dlouhodobou podporu akci, jejíž význam daleko přesahuje hranice motorsportu. Grand Prix České republiky je fenomén s výrazným celospolečenským přínosem, který si tuto péči zaslouží«.*

Jan Šťoviček, prezident Autoklubu ČR, připojil: *»Sen se stává skutečností. Děkuji všem, kteří se zasloužili o návrat MotoGP do Brna. Vážíme si podpory kraje, města i Národní sportovní agentury a skvělého přístupu vlastníků*

brněnského okruhu. Motorsport má v Česku dlouhou tradici a především skvělé fanoušky. MotoGP je globální akce a přináší skvělý impuls pro region a celé Česko«.

Markéta Vaňková, primátorka města Brna, zdůraznila: *»Podpisem memoranda dáváme jasně najevo, že o Mistrovství světa motocyklů stojíme. Ročně na organizaci závodů přispějeme 35 milionů korun, které ale zároveň vnímáme jako investici do propagace města beze sporu po celém světě. MotoGP patří k Brnu a já se těším na třetí červencový víkend, kdy se na Masarykově okruhu sejdou nejlepší motocykloví závodníci«.*

Jan Grolich, hejtman Jihomoravského kraje, uzavřel: *»Jsem rád, že můžeme symbolicky potvrdit podpisem memoranda, že se Moto GP vrací do Brna, kam patří«.* (vž)

Poslední brněnská městská poliklinika má 100 let

Sto let od uvedení do provozu si připomíná poslední městská Poliklinika v Zahradníkově ulici. Jde o půdorysný trojúhelník budov na rozhraní ulic Zahradníkova, Nerudova a Veverčí. Spolu s dětskou poliklinikou v Bílém domě (tj. v dřívější budově MěV KSČ) na Žerotínově náměstí se komunistickým zastupitelům v minulých volebních obdobích podařilo zabránit jejich majetkovému rozparcelování a včlenit je do příspěvkové organizace Sdružení zdravotnických organizací II Brno. Jubileum připomíná také putovní výstava, která je k vidění do 20. listopadu v Dětské poliklinice v Bílém domě.

»Poliklinika Zahradníkova je jedno z nejdéle sloužících zdravotnických zřízení v Brně. Přesně před sto lety se v ní začalo ordinovat. Panelová výstava, zatím v přízemí Dětské polikliniky, přibližuje zájemcům, jak se projekt plánoval a jaká má specifika. Získali jsme archivní fotografie dobového interiéru a vybavení. Návštěvníci se dovídají spoustu informací, které by jinde jen těžko dohledávali«, uvedla při vernisáži brněnská městská zastupitelka pro zdravotnictví **Dagmar Seidlová**. Panelová výstava bude následně od 21. listopadu do 19. prosince v Poliklinice na sídlišti Lesná. Svoji cestu zakončí od 20. prosince 2024 do 20. ledna 2025 opět v Poliklinice Zahradníkova.

První budova Polikliniky Zahradníkova byla dokončena v roce 1924 v klasicistním slohu v

Nerudově ulici. V roce 1928 byla dokončena navazující budova v Zahradníkově ulici ve funkcionalistickém slohu. Ve třicátých letech až do r. 1949 v ní byla též lůžková péče. Zasluhou rozhodování levicových zastupitelů brněnské městské samosprávy byla poliklinika v roce 1997 místo její privatizace převedena pod městskou příspěvkovou organizaci Sdružení zdravotnických organizací II Brno. V současné době má Poliklinika Zahradníkova evidovaných 78 nájemníků a 30 zdravotnických specializací.

Dan Zeman, ředitel Městské příspěvkové organizace Sdružení zdravotnických zařízení II Brno, sdělil, že Polikliniku Zahradníkova čeká postupná rekonstrukce. Jako první přijde na řadu v r. 2025 budova ve Veverčí ulici 64. Po zdařilé opravě

vnějšího pláště bude následovat vnitřní rekonstrukce prostor pro lékárnu, laboratoř a zázemí paliativní péče. Následovat budou dílčí úpravy domů Nerudova 7 a 9. Samozřejmě s těmi zásadními opravami je nutné dělat i průběrnou údržbu

budovy. »Postupně vyměníme všechny výtahové zdviže, obnovujeme nákladní bezbariérový výtah. Rekonstruuje i elektrické a datové sítě. Za zmínku stojí i oprava střech nebo fasád dvorního traktu budov«, sdělil ředitel Zeman. (vž)

Zbourá staré a postaví nové vozovny

Dopravní podnik města Brna rozšíří svoji vozovnu ve Slatině, aby do ní mohl dočasně přemístit své dopravní prostředky z vozovny ve čtvrti Komín, kterou zbourá. Poté vznikne v Komíně vozovna zbrusu nová. Mezi jeho 2600 zaměstnanci je 1400 řidičů.

V souvislosti s havarijním stavem vozovny Komín předložil dopravní podnik brněnským radním návrh řešení nastalé situace. Dle odborného posudku je nejvhodnější modernizace a rozšíření vozovny ve Slatině a následná výstavbu nové vozovny v Komíně. »Aby zůstal provoz trolejbusů zajištěn, nejdříve zmodernizujeme a rozšíříme areál vozovny ve Slatině. Až bude část pro trolejbusy ve Slatině hotová, dojde na stavbu nové vozovny v Komíně«, podotkl radní pro dopravu **Petr Kratochvíl**.

S realizací se může začít v příštím roce s tím, že se v první fázi bude zaměřovat na část vozovny pro trolejbusy. Předpokládané náklady jsou 1,2 miliardy Kč, z nichž 578 milionů Kč převede město Brno z projektu Pisárky III – vratná smyčka a 510 milionů Kč by se mohlo získat z Operačního programu Doprava 2021–2027. Město Brno by následně 116 milionů Kč doplatilo ze svého rozpočtu, a to až v roce 2028, kdy bude projet finalizován. Nová vozovna v Komíně by měla vyrůst v letech 2026 až 2027. (vž)

Listopadové kalendárium

2. Památka zesnulých
4. 4. 11. 32 - 22. 2. 33 Rosicko oslavanská stávka horníků proti snižování mezd
1836 – zemřel český básník Karel Hynek MÁCHA (*16. 11. 1810)
7. 1917 – VŘSR
Dříve zahájení Měsíce československo sovětského přátelství
8. 1620 - bitva na Bílé hoře skončila porážkou českých stavů
1917 - přijaty dekrety o míru, o půdě, vznik sovětské vlády v čele s V. I. Leninem (26.10.)
9. 9. - 11. 11. 1970 - ustavující celostátní konference Socialistického svazu mládeže
1989 - padla berlínská zeď
10. Mezinárodní den mládeže
1944 - zahynul ve SPN komunistický poslanec Jan ŠVERMA (* 23. 3. 1921)
11. 1648 – skončila třicetiletá válka v Evropě - Den válečných veteránů
13. 1957 - zemřel Antonín Zápotocký, druhý dělnický prezident
1847 – narodil se Leopold Kocman, první překladatel Manifestu KS do češtiny
14. 1918 - T. G. Masaryk zvolen prezidentem ČSR (až do abdikace 14. 12. 1935)
14. - 19. 11. 1957 - porada komunistických a dělnických stran v Moskvě
15. 1939 - pohřeb Jana Opletala
1945 – vojska Rudé armády opustila Prahu
16. 1932 - Při demonstraci chudých rolníků a nezaměstnaných v obci Polomka – okres Banská Bystrica zastřelili četníci dva demonstranty a několik jich zranili.
1943 – zahynul Hrdina Sovětského svazu kpt. Ján NÁLEPKA (* 20. 9. 1912)
17. **1989 – politický a majetkový převrat; návrat kapitalismu**

Den boje za svobodu a demokracii - státní svátek

Mezinárodní den studentstva (zavření českých vysokých škol v r. 1939)

18. 1951 – vznikl Svaz protifašistických bojovníků
1991 - zemřel Gustáv Husák
19. 1953 - Antonín Novotný zvolen prezidentem ČSR (19. 11. 1957 – 22. 3. 1968)
20. 1910 – vypuknutí Mexické revoluce
1945 – v Berlíně schválena směrnice pro odsun Němců
22. 1898 – se narodil Rodion Jakovlevič MALINOVSKIJ, maršál SSSR, sovětský vojenský činitel, v čele 2. ukrajinského frontu, osvobozoval Československo (+ 31. 3. 1967)
23. 1896 – narodil se Klement Gottwald, prezident ČSR (+ 14. 3. 1953)
25. 25. - 26. 11. 1917 - kyjevská konference Československé soc. dem. se přihlásila k VŘSR
1895 – narodil se armádní generál a prezident ČSSR Ludvík Svoboda (+ 20. 9. 1979)
1931 – Při hladovém pochodu nezaměstnaných ve Frývaldově (dnešní Jeseník) četníci zastřelili sedm dělníků a jedno čtrnáctileté děvče.
27. 1945 - Rudá armáda osvobodila koncentrační tábor Osvětim
28. 1990 - KSČM byla oficiálně zaregistrována Ministerstvem vnitra ČR
1820 – narodil se Bedřich Engels
1905 - generální stávká - boj za všeobecné volební právo

Brno investuje do udržovacích oprav káznice

Příprava projektu celkové renovace více než 250 let staré brněnské káznice v Bratislavské ulici zabere roky. Avšak i v mezičase je potřeba budovy udržovat a řešit alespoň nejkritičtější místa jejich chátrání. Právě v těchto dnech skončila oprava jedné z vytipovaných částí střechy, další místa budou následovat příští rok.

»Střecha brněnské káznice patří k nejrozlehlejším střešním plochám v Brně, hned po Špilberku«, uvedla náměstkyně primátorky pro správu městského majetku **Karin Podivinská**. »Aktuálně jsme hotovi s nezbytnou

opravou střechy na části jižního křídla káznice, kde dřevěná konstrukce hrozila zřícením na sousední objekt. Dřevěné prvky i střešní krytina byly vyměněny, což bylo technicky náročné. Bylo nutné hydraulicky zdvihnout nosné dřevěné sloupy, následně vyměnit dřevěné vazníky, na kterých jsou tyto sloupy ukotveny, a sloupy znovu usadit. Oprava se i přes tyto komplikace povedla«, popsala blíže Podivinská. Do zmíněných prací město investovalo zhruba tři miliony korun. Pro obdobné úpravy v příštím roce má vyčleněno asi pět milionů korun. Někdejší káznice, která v ulici Cejl vznikla před čtvrt tisíce lety původně jako sirotčinec, se má proměnit v kreativní centrum. V tuto chvíli se čeká na vydání stavebního povolení. Káznice je prozatím příležitostně otevřená veřejnosti formou komentovaných prohlídek i kulturních a komunitních akcí.

(vž), FOTO – Dave Jörgen Sørensen

Skutky každého člověka vyplývají z jeho vrozené povahy a z motivů, které na něho působí

L. N. TOLSTOJ

Menší výstavu s názvem Mineralogické poklady Moravského krasu otevřelo Mineralogicko-petrografické oddělení Moravského zemského muzea v Brně na Zelném trhu v nově zrekonstruované chodbě stálé expozice Svět nerostů v Dietrichsteinském paláci. Výstava odhaluje pestrou paletu minerálů a částečně i hornin v této oblasti.

Moravský kras, známý spíše vápencovými jeskyněmi a krasovými útvary, je rovněž významné naleziště minerálů a hornin. K nejvýznamnějším unikátům regionu patří **rudické geody**. Jsou to mimořádně atraktivní sběratelské ukázky. Vyznačují se barevnou pestrostí a vnitřní stavbou, která zaujme laiky i odborníky. Vystavené rudické geody jsou výjimečné svou velikostí i výplní svých dutin (krystaly křemene, kalcitu či agregáty chalcedonu nebo opálu).

Další fascinující mineralogický fenomén jsou tzv. **loucké kameny**, později známé

jako **olomučanské koblížky**. Tyto neobvyklé minerální útvary byly v minulosti vysoce ceněny a staly se součástí mnoha evropských sbírek. Samozřejmě nelze vynechat nálezy velkých krystalů **kalcitu** anebo **limonitové konkrece**, které byly pravděpodobně těženy pro obsah železa již v dobách dávných Slovanů. Pro laickou i odbornou veřejnost bude začátkem příštího roku k dispozici katalog k výstavě, který nabídne širší pohled na historii, geologii a mineralogii Moravského krasu. Výstava je určena návštěvníkům všech věkových kategorií denně mimo pondělí a úterý. (vž)

Celorepublikové setkání LKŽ 2024

Setkání Levicových klubů žen se letos konalo 18.-20. října v Dobicích v krásné přírodě „Českého Švýcarska“. Z celé republiky se zúčastnilo 79 členek LKŽ. Přivítala nás předsedkyně s. K. Šlahunková Zdravici pronesla čestná předsedkyně s. K. Čelišová.

Projednávaly se klubové záležitosti. Jak pomoci členkám v zatopených oblastech, jak se lépe zapojit do našich sociálních sítí a další. Ženy z Děčínského klubu nás seznámily s regionem Českého Švýcarska. Jeho historií, kulturními památkami, přírodními pohromami.

Naše setkání přijel pozdravit a podpořit člen ÚV KSČM s. M. Krajča. Pozvání jako host přijal velvyslanec KLDR v ČR, který nás seznámil s životem v jeho zemi. Dále odpovídal na naše dotazy ohledně zdravotnictví a jejich boj s Covidem, péče o předškolní děti pracujících rodičů, školství, rodinné vztahy, samozřejmě odchody do starobního důchodu a důchodové zabezpečení aj. Na závěr besedy jsme zhlédly film o rozdílu života lidí na vesnici a ve městě. Pěstování

různých plodin ve sklenících za pomoci robotizace. Pokroky ve vývoji nových technologií ve stavebnictví, hospodářském průmyslu, zemědělství.

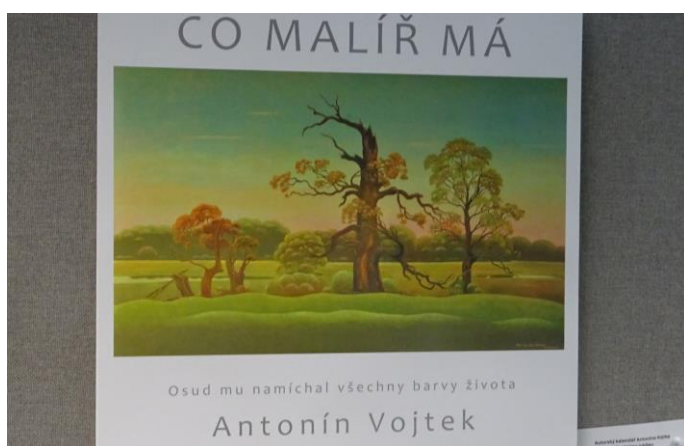

Členky středočeského kraje nás seznámily o problémech, se kterými se potýkají při řešení Lidického Památníku a hlavně nutná oprava památníku Lidických dětí, na kterou vyhlásily sbírku mezi kluby. Samozřejmě jsme využily čas mezi jednáními i na vycházky do krásně zbarvených podzimních lesů, ve kterých se zaradovaly i naše houbačky.

Závěrem jsme si vyměnily zkušenosti, náměty z klubové činnosti. Také jsme hodnotily dnešní politickou a hlavně asociální činnost naší Fialové vlády.

Jana URBÁNKOVÁ, foto autorka

Antonín Vojtek, malíř jižní Moravy

V galerii Proglas na Olomoucké ulici 7 v Brně (v areálu ABB) se 11. října uskutečnila vernisáž výstavy „malíře jižní Moravy“ Antonína Vojtka. Úvodního slova se zhostily Lenka Vojtěchová a Julie Vojtková. O hudební doprovod se postaral prof. Vladislav Bláha.

Malíř a grafik Antonín Vojtek se narodil 10. 1. 1934 v Horních Bojanovicích. Absolvoval Pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. Je nazýván „malířem jižní Moravy“. Právě jižní Morava se mu stala inspirací v tvorbě a ztvárňuje ji celý život svým osobitým způsobem. Svá díla vystavoval samostatně na více než dvou stovkách míst po celé ČR a v zahraničí (např. V Německu, Skotsku, USA, Itálii,...). Jeho obrazy jsou zastoupeny v galeriích a soukromých sbírkách v téměř padesáti zemích. Je držitelem několika čestných uznání a cen. V současnosti tvoří nejvíce olejomalby. Žije a pracuje v Břeclavi.

Výstava potrvá do 10. ledna příštího roku a je volně přístupná od pondělí do pátku vždy od 7 do 19 hodin.

Tibor DÁVID, foto autor

Survivors – přeživší

Ve foyer brněnského univerzitního kina Scala byla v sobotu 19. 10. zahájena 82. výstava plakátů z cyklu Brno – hlavní město grafického designu. Letos s titulem Survivors, tedy

přeživší. Tradičně ji zahájila dvojice autorů docent Ing. arch. Jan Rajlich mladší a akademický malíř Karel Aubrecht. O hudební doprovod vernisáže se postarala hrou na klávesy Terezie Nečasová. Kromě již dvou zmíněných výtvarníků ukázky ze své tvorby vystavují Pavel Beneš, František Borovec (in memoriam), Andrej Haščák, Václav Houf, Jiří Eliška, Peter Javorík, Alena Jedličková, Petr Kubín, Mykola Kovalenko, Dagmar Kučerová, Vladimír Netolička, Pavel Noga a Jaroslav Pejčoch.

Výstava je volně přístupná do 31. 12. denně od 14 do 24 hodin. Vstup je zdarma.

did, foto autor

Nová kniha nakladatelství Futura

Děj nové autobiografické knihy Karla Hančla s názvem Míša se odehrává v polovině šedesátých let minulého století na západní hranici tehdejšího socialistického Československa. Popisuje každodenní až neuvěřitelně silné pouto na život a na smrt mezi psem – Míšou a vojákem, který sloužil jako psův od u Pohraniční stráž. Poutavě a čtivou formou psaná kniha je inspirována skutečným životním příběhem autora.

Knihu lze objednat na adrese: <https://eshop.futura.cz/produkt/misa-karel-hancl/>

red

Kam kráčíš, Brno, v energetice?

Výstava "Kam kráčíš Brno?" v Urbancentru na brněnské Staré radnici ukazuje, jak má vypadat jihomoravská metropole za pětadvacet let. Pokud jde o úsek městské energetiky, k jejímu zvládnutí se konala přednáška a beseda občanů s šéfy organizací, které se starají o to, aby měl dostatek energií i v roce 2050 každý brněnský dům a byt.

Představitelé **Tepláren Brno**, podniku **Spalovna a komunální odpady (SaKO)**, **EGÚ Brno** (řeší ve městě provázaně elektroenergetiku – teplárenství – plynárenství – dopravu) a **Magistrátu města Brna** se snaží zaručit hlavní rozvojový dokument města: Strategie Brno 2050. Usiluje o to, aby se v Brně nestavělo bez rozmyslu, o systematický rozvoj, který má splňovat především tužby a sny 400 000 obyvatel města a více než 150 000 dalších osob, které na jeho území přebývají v pracovní nebo vyučovací době (dojíždí do práce, škol, nemocnic, na nákupy, za kulturou aj.).

Brno v uplynulých letech naštěstí nemělo vážnější problémy se zásobováním domácností elektřinou i plynem. I tak je ale určitě vhodné myslet dopředu. Století páry už ve městě skutečně končí a brzy veškeré parovody nahradí provozně levnější horkovody. Jeden moderní teplovod v délce 42 km má dokonce vést a fungovat počínaje rokem 2031 až z dukovanské jaderné elektrárny. Dále se ve městě začal energeticky využívat odpad. A střechy budov stále víc „zdobí“ fotovoltaické panely.

Účastník přednášky a besedy - jihomoravský krajský zastupitel za Stačilo! a předseda brněnské městské organizace KSČM **Martin Říha** k obsahu jednání řekl: *»Na besedě o městské energetice a jejím vývoji do budoucna jsme se dověděli spoustu zajímavých věcí. Ať už o budování podpovrchového 42 km dlouhého horkovodu z JE Dukovany do Brna, o přístavbě 3. spalovacího kotle SaKO k přeměně komunálního odpadu na teplo a elektřinu pro potřeby města a vůbec o energetické koncepci*

Brna do roku 2050. Domnívám se, že máme fundované odborníky na energetiku. Vidím smysl v tom, abychom i my, politická strana v opozici, pomáhali městu snižovat uhlíkovou stopu při vyváženém mixu výroby tepla, elektřiny a dalších druhů energií«, uvedl Říha.

Pokračoval slovy: *»Na mé dotazy mi bylo odpovězeno fundovaně. Pro mě zásadní bylo dovědět se jak primárně se bude čerpat teplo z Dukovan pro Brno. Tedy jestli za turbínou jaderné elektrárny nebo ještě před jeho vstupem do turbíny. Teplo před nebo za turbínou má odlišné hodnoty. Dostal jsem odpověď, že to bude mix 80 procent odpadního tepla po průchodu turbínou a 20 procent cenného tepla před turbínou«*, konkretizoval Říha.

Odborníci konstatovali, že v moravské metropoli klesá spotřeba energií (není průmyslová a další výroba, ceny rostou). Naopak chvályhodné je, že v Brně klesá spotřeba vody ze 109 litrů v roce 2013 na loňských 98 litrů na osobu za den. SaKO svezeny komunální odpad třídí na papír, sklo, plasty, které prodává jako druhotné suroviny k jejich nové výrobě. Z každých 100 kg komunálního odpadu zbude po vícedruhovém využití asi 22 kg škváry, ta slouží jako pojivo s kamenivem do staveb. Chystají se gastrobiolinky pro přeměnu sváženého vyhozeného jídla na metan. Dle chystané legislativy skončí skládkování odpadů, ty se mají buď uložit do země, nebo energeticky využít. **Odpad jako takový se od roku 2030 nesmí ukládat na skládky!** (vž)

Co se děje v Brně?

Jak lze lépe informovat o dění ve městě všechny, kdo v Brně žijí, studují nebo v něm pracují, se táže občanů vedení jihomoravské metropole v právě vyhlášené veřejné anketě. Její výsledek využije magistrát při tvorbě komunikační strategie.

Zkušenosti a spokojenost při osobním i online oblíbené zdroje informací o dění ve městě, vyřizování záležitostí na Magistrátu města Brna, důležitá témata nebo preferovaný způsob

kontakty při krizových situacích – to jsou věci, na které se vedení města ptá veřejnosti v nové anketě s názvem „Jak lépe informovat o Brně?“. Dotazníková akce potrvá do 1. prosince.

Vyplnit dotazník je možné buď online na webu ankety.damenavas.cz, což zabere sedm až deset minut času, nebo prostřednictvím zkrácené papírové verze. Prázdné anketní lístky jsou k mání na několika pracovištích magistrátu, dále v Knihovně Jiřího Mahena v Koblížné ulici nebo v prostorách hvězdárny a planetária na Kraví hoře. Na těchto místech najdou lidé i sběrné boxy, do nichž lze vyplněný lístek vhodit. Anketa je anonymní, takže nelze ztotožnit vyplněný dotazník s konkrétní osobou. Nicméně ti respondenti, kteří na sebe v závěru vyplňování nechají e-mailový kontakt, budou zařazeni do slosování o ceny, mezi nimiž jsou např. vstupenky do tří historických podzemních vodojemů na Žlutém kopci.

»Vyplnění ankety není omezeno na obyvatele města s trvalým bydlištěm, svůj názor mohou vyjádřit všichni, kdo se v Brně pohybují alespoň jednou za měsíc. Chceme totiž mít informace od co nejširší škály respondentů, protože veřejné služby designujeme pro všechny uživatele města«, uvedla uvolněná zastupitelka města Brna pro marketing a PR **Kateřina Jarošová**.

»Aktuální komunikační strategie je z roku 2009. To je v oboru komunikace a marketingu dlouhá doba. Proto jsme na konci loňského roku vypsalí veřejnou zakázku malého rozsahu na pořízení nového dokumentu. Zpracovává ho v soutěži vítězná společnost Obsahová agentura s.r.o. za částku 1 899 095 korun bez DPH. Finální verzi nové komunikační strategie bychom měli schvalovat na přelomu roku« sdělila Jarošová. Výsledek ankety bude po zpracování dat zveřejněn na webu ankety.damenavas.cz.

(vž)

Jazzový festival ukončí koncert ve Vile Tugendhat

Letošní JazzFestBrno zakončí 2. prosince ve Vile Tugendhat svým sólovým recitálem virtuózní, původem izraelský klavírista Yaron Herman.

Nejde o jediný koncert přidaný k již tak bohatému festivalovému jazzovému programu, který pokračuje v Brně po částech celý rok. Pětadvacátého listopadu zahraje ve stylovém prostředí Cabaretu des Péchés britský pianista Neil Cowley se svým triem. Symbolicky tak zakončí nově zavedenou koncertní řadu Club Life. Koncerty letošního ročníku festivalu zatím navštívilo přes 11 000 diváků, kteří viděli např. Chrise Bottiho, Al Di Meolu, Bélu Flecka, Samaru Joy, Snarky Puppy, José Jamese a další hvězdy současné mezinárodní jazzové scény. Vstupenky na oba přidané koncerty jsou v prodeji na www.jazzfestbrno.cz, kde také zájemci najdou více informací. »Z obou přidaných jmen máme radost. Hezky jimi uzavřeme na program velmi bohatý letošní ročník. Děkujeme fanouškům, nejen že vyprodali koncerty světových hvězd, ale měli velký zájem i o nově přidanou klubovou řadu v menších stylových prostorách«, hodnotí letošní ročník umělecký ředitel festivalu Vilém Spilka.

»Na rozdíl od strojů, jichž jsme otroky, představujeme něco, co je neomylně

lidské, flexibilní, reaktivní a chybující.« To řekl jedenapadesátiletý britský pianista **Neil Cowley**, který **25. listopadu** se svým triem představí v **Cabaretu des Péchés** čerstvě vydané zářijové album Entity. Jako spousta jiných začínal s klasikou, v pouhých deseti letech provedl Šostakovičův klavírní koncert v prestižní Queen Elizabeth Hall. Po založení jazzového Neil Cowley Tria hned za první desku Displaced získal BBC Jazz Award a zahrál si i v televizních pořadech jako je Later... with Jools Holland. »Vedle jazzové tvorby Cowleyho proslulost mezi ostrovními muzikanty prerůstala žánrové hranice a z pianisty se stal žádaný sideman, jehož asi nejvýznamnější zářezy do pažby jsou spolupráce na prvních dvou deskách veleúspěšné popové zpěvačky Adele,« doplnil Spilka.

S pověstí klavírního a improvizátorského génia, ale zároveň zázemím zajímavého životního příběhu, v němž sehrála roli náhoda, přijede **2. prosince** na dva sólové recitály do Vily Tugendhat původem izraelský třiadvacetiletý hudebník **Yaron Herman**. »Zcela zásadní je pro

něj improvizace. Na koncertech, kdy zejména při sólových recitálech nemívá předem dán program, který bude hrát. Stejně neznámo je to i ve studiu«, vysvětlil Spilka. »Na muzikantech, kteří mě ovlivnili a které pokládám za velikány, si vážím toho, že přestože improvizují, člověk má pocit, že jde o napsanou hudbu. Improvizace totiž není něco úplně libovolného, improvizace je kompozice v reálném čase. Já se na svých

albech pokouším o něco podobného«, řekl Herman. Kromě vlastní autorské tvorby se Yaron Herman věnuje i úpravám převzatých skladeb, které používá jako témata k improvizaci. Někdy se hlásí ke svým kořenům, když hraje skladby židovských autorů – nahrál dokonce jazzovou verzi izraelské hymny.

(vž)

MěV KSČM se zármutkem oznamuje:

2. září 2024 zemřel ve věku 97 let dlouholetý člen KSČ a KSČM **Ing. Jaroslav Benda**. Přesto, že posledních 5 let žil v domově pro seniory (po úraze nechodící), aktivně se zajímal o dění ve straně a v MO Královo Pole, jejíž byl členem. Své členské povinnosti si příkladně plnil, včetně účasti při všech volbách.

24. října náhle zemřel ve věku 79 let dlouholetý člen KSČM a KSČM soudruh **Karel Červinka**. Aktivní člen, který v posledních letech vykonával funkci předsedy stranické organizace ve Slatině.

Čest jejich památce

Vše co víme o lidském životě. Je pouze jistý poměr svobody k nutnosti, tj. vědomí k zákonům rozumu.

L. N. TOLTOJ

Vše co je vysoce citově zabarvené, se poněkud obtížně zvládá.

C. J. JUNG

Člověk nežije na zemi proto, aby nabyl bohatství, ale proto, aby našel štěstí

STENDHAL

Člověk nikdy není sám, pokud je člověkem.

J. WERICH

Naši listopadoví jubilanti

V předposledním měsíci roku oslavují svá životní jubilea následující členky a členové naší městské organizace:

Tibor DÁVID, Iva KRIŠOVÁ, Karla MOUCHOVÁ, Marta PAWLASOVÁ, Františka STRÍŽOVÁ, Anna ŠTOFANOVÁ

Všem oslavencům blahopřejeme a děkujeme za dlouholetou obětavou práci pro sociálně spravedlivější společnost, přejeme pevné zdraví a ještě mnoho spokojených let života. ZO a MěV KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO.

did

Kateřina Šestáková Novotná - Srdce je baterka

Srdce je baterka,
která nás pohání.
Bez něj seš pápěrka
osudu ve dlaních.
V srdci již vybitém
život jenom stojí.

Dobije se citem,
jen když se připojí.
Život zde umožnil
duším setkávání.
Je chyba, když zbožní
se jiných moc straní.

Srdce poustevníka
dobije příroda.
Hodnota však vzniká,
až když někam ho dá.

Městský výbor KSČM v Brně
srdečně zve na Diskuzní čtvrtek

KSČM

21. listopadu 2024 od 16 hodin, v budově MěV KSČM Brno, Křenová 67

s váženým hostem:

mimořádný a zplnomocněný velvyslanec
Korejské lidově demokratické republiky

PhDr. Ču Won Čul

Širokou veřejnost zve k účasti Komise ideově teoretické práce MěV KSČM v Brně
ve spolupráci s Klubem společenských věd, Klubem českého pohraničí a Výborem národní kultury Brno

Diskuze s každým, kdo nehledá hádky, ale odpovědi na otázky

„K čemu je mi chytrý mobil,
když mi volají samí blbci.“

KAREL SÝS Hommage á Smotlacha

Na pasece leží vzhůru bříšky
babky a lišky
Kozáci od daleké Volhy
sesedli u české strouhy
Lanýže s fialovými ocasy
vyčenichaly počasí
Nade vším klene se duha
na bedlách sušeného pstruha
A zatímco houbám dohořívá svíce
za obzorem svítá smaženice

ECHO – BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK. Vydavatel: Městský výbor KSČM v Brně, Křenová 67, PSČ 602 00, Brno .
telefon: 734 430 204 . <http://www.kscm-brno.cz>; me-mail: mv.brno@kscm.cz; tibor.david@volny.cz; alruc@seznam.cz. Redakce:
Tibor Dávid – vedoucí, Aleš Růčka – zástupce vedoucího, Zdena Korčáková.. Povoleno Min. kultury ČR, ev. č. MK ČR E 12191.
Nevyžádané rukopisy se nevrací. Uzávěrka příštího čísla 21. 10., číslo 10/24 vyjde 3. prosince 2024.